

Do vlastního masa ?

"Nejbezpečnější to bylo za náletů v Německu v továrnách. Ty nebyly bombardovány. Američané a Angličané je nechťeli rozbíjet a ničit, a tak řezat do vlastního masa..." Tyto neuvěřitelné věty pronesl v dubnovém televizním pořadu "Křeslo pro hosta" spisovatel Ivan Skála. Předseda Svazu spisovatelů, známý z padesátých let i z nedávné současnosti neurvalými útoky proti představitelům moderní české literatury /proti Halasovi, Ortenovi, Holanovi a zejména proti Seifertovi /"není hoden nosit čestné jméno českého básníka"/, prošel školou Rudého Práva a Tvorby a vyučil se tam dokonale v pochlebnosti, ohnutosti a lži.

Jeho nová prolhanost, stejně jako minulé, má krátké nohy. Každý přece ví, jak to v Německu za války vypadalo. Spojenecké letectvo - a s ním i čeští letci - bombardovalo soustavně a plánovitě německý válečný i jiný průmysl, aby tak oslabilo hitlerovskou vojenskou mašinérii. Kdo viděl po roce 1945 Německo, to jistě potvrdí. Jen Skála si vede svou. Už natolik propadl osobním dimenzím lži a propagandě totality, že není schopen vidět ani věci zcela nezvratné. Musí být v úzkých se svými argumenty, títo koryfejové moci, když se uchylují i k takovým nesmyslům !

IGNOTUS

STAFÁŽ K REPRESÍM

Ve třicátých letech pály soubory sovětské mládeže Dunajevského písňe o životě rodné a široké země, kde "tak volně dýchá člověk", zatímco v koncentračních táborech hynuly milióny spoluobčanů a stalinské tribunály vynášely tresty na běžícím pásu. Nemusíme však ukazovat jen na tyto východní příklady. Také u nás se v padesátých letech procesů a věznění veselo pělo a tančilo ostošest, při čemž skutečnost tehdejšího života si zaslouhovala všechno jiné jen ne chválu a opěvování!

O tom se ovšem v dubnovém televizním pořadu o historii souboru J. Fučíka nazvaném "Přícházeli s písní" nemluvílo. Bez uzardění se i toto vysílání může postavit po bok letošních podobných a jubilejních pořadů, které jsou na štíru s pravdou - Kronice našeho života, seriálu Ze národní osvobození - za novou republiku, pořadům o osvobození Prahy, čtyřicetinám České filharmonie, Mladé fronty aj.

Soubor Julia Fučíka vznikl koncem roku 1948, aby vytvořil stafáž ke všem represivním Racím poúnorového režimu. Paleta krásné současnosti, nádherných zítřků, hrdinů boje a práce, mladého nadšení burácejícího do všech stran se doširoka otevírala. Typický příklad, jak lze zneužít nadšení mladého člověka pro nejhörší cíle, příklad ne nepodobný obdobné manipulaci s německou mládeží za nacismu !

V jubilejním pořadu se sešel vskutku vybraný kontingent někdejších předáků tohoto souboru, protážených oblíbenců režimu: K.Macourek, a M. Smékal, později známí likvidátoři jazzové a taneční hudby v čs. rozhlase, režisér J. Horčík a ovšem - bývalý "dirigent" Jan Zelenka, dnešní ředitel televize. Předáci se vzájemně s uznáním poplácávali po zádech. Patřilo to přirozeně k režii tohoto pořadu. Základní fakt však zastřít nemohou: tento soubor stejně jako pražský Stalingrad, brněnská Radost /"Mladý je každý komunista" s Nezvalovým textem/ a další oficiální české a slovenské soubory písni a tanců té doby byly zneužity a sloužily naprávdě, zkreslovaly svědectví o životě a staly se nástrojem totalitní propagandy.

IGNOTUS

a...FORISMY

Naše mládež má nesprávné hrdiny,
protože těmi hrdiny nejsme my.

Mlčí tak dlouho proto,
aby to vypadalo,
že chtěl něco říci
a byl umlčen.

SEVERUS